

we wniosku, że może przedstawić w terminie 10 dni okoliczności określone w art. 34 ust. 2 z poparciem ich odpowiednimi dowodami.

2. W przypadku, gdy lekarz nie odpowie w terminie na zawiadomienie lub przedstawi okoliczności nie uzasadniające konieczności jego pozostawania w dotychczasowym miejscu zamieszkania lub wykonywania praktyki, Minister Zdrowia wydaje lekarzowi nakaz podjęcia pracy określonej we wniosku.

§ 6. Nakaz w szczególności określa:

- 1) zakład, stanowisko i liczbę godzin pracy w wymiarze dziennym,
- 2) termin podjęcia pracy,
- 3) czas trwania obowiązku wynikającego z nakazu,
- 4) władzę bądź organ obowiązany do zawarcia z lekarzem umowy o pracę,
- 5) mieszkanie, które lekarz może objąć, z podaniem jego adresu i liczby izb.

§ 7. O wydaniu nakazu Minister Zdrowia powiadamia władzę bądź organ, który wystąpił z wnioskiem, oraz zakład lub instytucję zatrudniającą dotychczas lekarza.

§ 8. Jeżeli lekarz nie zgłosił się do pracy w terminie określonym w nakazie, władza bądź organ obowiązany jest powiadomić o tym prezydium wojewódzkiej rady narodowej w ciągu tygodnia od upływu tego terminu.

§ 9. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do lekarzy - dentystów, farmaceutów, pielęgniarów (pielęgniarzy), położnych oraz techników i uprawnionych techników dentystycznych.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

373

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 30 sierpnia 1950 r.

w sprawie wystąpienia Polski ze Światowej Organizacji Zdrowia.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że dnia 15 sierpnia 1950 r. Polska zgłosiła Dyrektorowi Generalnemu Światowej Organizacji Zdrowia swoje wystąpienie z powyższej Organizacji, powstałej na podstawie

Konstytucji z dnia 22 lipca 1946 r. (Dz. U. R. P. z 1948 r. Nr 61, poz. 477 i 478).

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *St. Skrzyszewski*

374

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 31 sierpnia 1950 r.

o ogłoszeniu jednolitego tekstu dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o utworzeniu i zakresie działania Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o zmianie dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o utworzeniu i zakresie działania Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 350) ogłaszam w załączeniu jednolity tekst dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. o utworzeniu i zakresie działania Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym (Dz. U.

R. P. z 1945 r. Nr 53, poz. 302 i z 1946 r. Nr 23, poz. 149) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu, i z zastosowaniem ciągłej numeracji artykułów i ustępów.

Prezes Rady Ministrów: w z. *H. Chelchowski*

Załącznik do obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 sierpnia 1950 r. (poz. 374).

DEKRET

z dnia 16 listopada 1945 r.

o utworzeniu i zakresie działania Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym.

Art. 1. Do rozpoznawania spraw o przestępstwa, godzące w interesy życia gospodarczego lub społecznego Państwa, a zwłaszcza o przywłaszczenie mienia społecznego, korupcję, łapownictwo, spekulację i powodowanie paniki w celu szkodenia interesom mas pracujących—powołuje się Komisję Specjalną do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym, zwaną w dalszym ciągu niniejszego dekretu „Komisją Specjalną“.

Art. 2. (1) Komisja Specjalna składa się z przewodniczącego, jego zastępcy i członków.

(2) Przewodniczącego Komisji Specjalnej, jego zastępcę i członków mianuje i odwołuje Rada Państwa.

Art. 3. Przy prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz prezydium rad narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi działają delegatury Komisji Specjalnej.